

ΝΕΟΛΟΓΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΑΡΙΘΜΟΣ 18.

ΤΟΜΟΣ Β'.

21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1893.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΜΗΣ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ ΠΑΛΛΗΝΗΣ (ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ).

Πάντες οι τὴν Γεωγραφίαν σπουδάσαντες γνωρίζουσιν ὅτι δὲν ἡ χώρα ἡ πρὸς μεσημβρίαν τῆς Μυγδονίας μέχρι τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, πρὸς Ἀνατολὰς δὲ τοῦ Θερμαϊκοῦ μέχρι τοῦ Στρυμονικοῦ κόλπου, ἔχουσα πλάτος μὲν δέκα περίπου γεωγραφικῶν μιλίων, μῆκος δὲ ἐξ "Ἀρκτοῦ πρὸς Μεσημβρίαν 10—12 καὶ σχηματίζουσα χερσόνησον ἀπολήγουσαν εἰς τρεῖς γλώσσας ἡ μικράς χερσονήσους, ἐκαλεῖτο τὸ πάλαι Χαλκιδικὴ (κατόπιν Σιδηροκαύσια καὶ νῦν Μαδεμοχώρια) ιδίως ἡ ἐπὶ Θράκης (Μακεδονικὰ ὑπὸ Μαργαρίτου Γ. Δάμιτζα).

Αἱ τρεῖς αὗται μικραὶ χερσόνησοι ἡ μεγάλαι γάγγαι γλώσσαι, καθ' ᾧς ἐν μέρει ὁμοιάζει δὲν ἡ χερσόνησος πρὸς τὴν Πελοπόννησον, ἐκαλοῦντο Παλλήνην (Κασσάνδρα), Σιθώνη (Λογγής) καὶ Ἀκτὴ ("Ἀθως—Ἄγιον Όρος") ἐπομένως τέσσαρες κόλποι σχηματίζονται· ὁ Θερμαϊκός, Τορωνιαῖος, Σιγγιτικός καὶ Στρυμονικός.

Καὶ τὸν μὲν ισθμὸν τῆς Ἀκτῆς γνωρίζομεν ὅτι διώρυξεν ὁ Ξέρξης, τὸν δὲ ισθμὸν Παλλήνης πενταστάδιον καὶ διωρούγμενον δῆτα κατὰ τὸν Στράβονα (7. 330· «ὅνομα δὲ τῇ χερσονήσῳ Παλλήνην· πενταστάδιον δ' ἔχει τὸν ισθμὸν διωρούγμενον, κεῖται δ' ἐπ' αὐτῷ πόλις ἡ πρότερον μὲν Ποτίδαια). Ἀμφότεροι δῆμοι οἱ ισθμοὶ οὗτοι ἐχερσώθησαν καὶ συνηνόθησαν αὔθις μετὰ τῆς ήπειρου.

Αλλ' ὁ ισθμὸς τῆς Παλλήνης ὑπέστη καὶ δευτέραν τομὴν, πήν οὐδεὶς τῶν ιστορικῶν ἀναφέρει καὶ πήν

προστιθομεῖ τῇ ιστορίᾳ, γεγονοῦσαν ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου αὐτοκράτορος Ρωμαίων τοῦ Παλαιολόγου, καὶ ἀναφερομένην ἐν τῷ χρυσοβούλλῳ αὐτοῦ ὑπὸ χρονολ. /Σφιε οὔτωσί :

« Διὰ ταῦτα δὴ καὶ ἡ Βασιλεία μου, κύριος τῆς Θεσσαλονίκης γενόμενος, καὶ τῶν περὶ αὐτὴν ἄπαντων πεποιημένος τὴν πρόνοιαν, πήσουλήθην ὑπὲρ τοῦ γένους ἐγώ, τὸ περὶ τὴν Παλλήνην ἀνανεώσασθαι τεῖχος, ὃ Κασσάνδρειαν μὲν ὑπὸ τοῦ Ἀλεξανδροῦ πατήρ ἐκεῖνος ὠνόμασεν, ἐκ βάθρων πεποιημένος αὐτό, οἱ δὲ μετ' αὐτὸν ἐν ὑστέρῳ Ποτίδαιαν . . . καὶ ώκοδόμησα τείχη καὶ πύργους ἐπάνω τῶν παλαιῶν θεμελίων, καὶ ὥρυξα τάφρον περὶ αὐτό, καὶ πήνωσα τὴν ἐν τῷ κόλπῳ τῷ Θερμαϊκῷ θάλασσαν μετὰ τῆς ἐν τῷ κόλπῳ τῷ Τορωνιαῖον τῷ θαλάσσης, καὶ πήνον εἰργασάμην τὴν ίππειρον ». Τὴν τομὴν τοῦ ισθμοῦ τούτου ὁ ἀοιδιμος αὐτοκράτωρ ἐποίησε δι' ιδίων ἐξόδων του «ἔτι καταβαλών, ως λέγει, οὐ μόνον ὅσον εἰς δύναμιν χρήματα, ἀλλὰ σχεδόν ὅσον καὶ ὑπὲρ τὴν ἐμὴν ἀφίκετο δύναμιν, τῶν ἀλλων ἀπάντων οὐ μόνον εἰς βοήθειαν ὅντων, ἀλλὰ καὶ ἐναντιουμένων τῇ Βασιλείᾳ μου».

Αντίγραφον τοῦ ἐν λόγῳ χρυσοβούλλου δημοσιεύσω διὰ τῆς Ἐβδομαδιαίας Ἐπιθεωρήσεως, ὅπως γνωσθῶσι καὶ αἱ χριστιανικαὶ ἀρεταὶ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ ιδίως αἱ πρὸς τὰ ιερὰ σκηνώματα εὐλαβεῖς διαθέσεις.

Ἐν Ἀγίῳ Όρει Αθώ. 1893. Ιανουαρίου 30.